

§ 114.

ЗА ЗВАТЕЛНЫЯ-ТЪ ПАДЕЖЬ.

Това писмо ти пишъ, любезный пріятелю, отъ селото.— Съществително-то имя: пріятелю, показва лице, къмъ което ся обръща говорящій.

Названіе-то на лице-то, или на прѣдмета, къмъ кого-то ся обръща говорящій, стои всякога въ звателенъ падежъ.

§ 115.

КОЛКО СЪ ВСИЧКЫ-ТЪ ПАДЕЖИ?

Всичкы-тъ падежи сѫ четыри:

- 1) Именителный, който отговаря на вопросы: *кой? что?*
- 2) Дателный, който отговаря на вопросъ: *кому?*
- 3) Винителный, който отговаря на вопросы: *кого? что?*
- 4) Звателный, който показва прѣдметъ, или лице, къмъ което ся обръща говорящій.

2. Краль, кралица руйно вино пїжть,
Кралю слуга Гърче азнатарче,
А кралицѣ Ружица дѣвойка.
Краль-отъ ми ъ кралицѣ велеше:
Ей кралице, ей господарице!

Сѫщ. имена: *краль, кралица*, сѫ подлежаще, отговаряще на вопросъ: *кои* руйно вино пїжть? и стоїтъ въ им. падежъ.

Сѫщ. имя: *вино*, ся относи на думъ: пїжть, на в.: „*что* пїжть?“ сост. за неѣ допълн. и стои въ вин. пад.

Сѫщ. имя: *кралю*, ся относи на думъ: *слуга* (бѣше) на в.: „*ко-
му* (бѣше) слуга Гърче азнатарче?“, составлява за неѣ допълн. и стои въ дат. пад.

Сѫщ. имя: *кралице*, не ся относи на никоиъ думъ въ прѣдложе-
ніе-то, а показва лице, къмъ което ся обръща краль-отъ, стои въ
зват. пад.